

NHỮNG BÍ ẨN QUANH CÁI CHẾT CỦA CỰU PTT NGUYỄN CAO KỲ

Tang lễ ông Nguyễn Cao Kỳ ở Kuala Lumpur, Mã Lai

Ý DÂN

Bài này đáng lý ra được viết ngay sau khi nghe tin Ông tướng râu kẽm Nguyễn Cao Kỳ trên đường từ Việt Nam trở về Mỹ và bất thành linh đột quy rồi qua đời trên đoạn đường bay từ Sài Gòn quá cảnh ở phi trường Kuala Lumpur, Mã Lai. Lúc đó công việc quá bẽ bộn vì có nhiều việc ưu tiên cần phải làm hơn nên tôi tạm gác lại. Một phần, thiết tưởng viết ra ngay lúc ấy cũng không thay đổi cuộc đời vì ông Kỳ cũng đã sang bên kia thế giới rồi. Nay có chút thời gian, nên chỉ muốn rút ra thêm một bài học làm gương cho những ai muốn hòa hợp hòa giải hoặc hợp tác với đảng CSVN.

Bối cảnh và nhân duyên:

Số là trước đây khi còn đi làm, tôi hay qua Mỹ làm consultant trong lĩnh vực Information Technology cho nhiều công ty ở các tiểu bang Illinois, Iowa, Minnesota... nên thuê một apartment gần chỗ làm. Vào buổi tối sau khi ăn cơm xong, buồn chẳng biết làm gì, tôi hay lên mạng đọc về những tin tức Việt Nam, bỗng nhiên thấy một quảng cáo về Paltalk, một phần mềm có ứng dụng như một diễn đàn trên internet, nơi mà “member” có thể vào tham gia, nghe và có thể cầm “Microphone” chia sẻ. Tôi download paltalk apps trên laptop, ghi danh, login và tìm chữ Việt Nam thì thấy rất nhiều diễn đàn, chính trị có, tôn giáo có, ca hát có,... tên “Diễn Đàn Tiếng Nói của Người Dân Việt Nam Trong và Ngoài Nước (ĐĐTNCNDVNT&NN)” đập vào mắt và làm tôi chú ý nhiều nhất. Bước vào thì tôi rất thích vì đề tài thảo luận, nội dung, và cách sinh hoạt rất hợp với những gì tôi hằng

thao thức kể từ khi rời khỏi đất nước Việt Nam. Từ đó tôi vào theo dõi hàng đêm, thỉnh thoảng cũng chat lên comment của tôi, và được “OPS” (người trực làm moderator để điều hành sinh hoạt trong diễn đàn gọi là “room”) mời lên cầm “Microphone” chia xẻ.

Tham gia Sinh Hoạt Diễn Đàn (TNCNDVNT&NN):

Đến khi biến cố 911 (1/11/2001) xảy ra, thì tôi không còn đi làm xa nữa mà trở về làm gần nhà luôn tiện kèm cho các con đang còn học trung học. Thời gian này Ban Điều Hành ĐĐTNCNDVNT&NN đã mời tôi làm “OPS” do đó “Nick” của tôi rất quen thuộc trong room. Tôi thường trực để Nick ngày đêm (24/24 by 7) trong diễn đàn dù nhiều lúc tôi không có mặt ở trước máy.

Diễn đàn TNCNDVNT&NN có một đội ngũ OPS rất hùng hậu khoảng trên dưới 20 người, nổi bật nhất là các nickname như: Trường Giang, Biển Nhớ, Cây Muôn Lặng, Việt Châu, Hải Đảo Buồn, Hận CS, Lý Đức Hùng, Hai Lúa Vĩnh Long, Tâm Mẫn, Thuyền Nhân, Mía,... và còn rất nhiều nhưng lâu ngày, tôi không còn nhớ hết. Ban điều hành room có OPS và Ban cố vấn. Trong Ban cố vấn có ông Sỹ Hoàng, Linh Mục Sơn Hà, Hòa Thượng Huyền Việt... còn tham dự viên thì rất nhiều người đa số là cựu quân nhân cán chính VNCH còn kẹt lại ở Việt nam, H.O. ở Mỹ, Người Việt Tỵ Nạn ở Canada, Âu Châu, Úc Châu... Cũng có rất nhiều nick vào trong diễn đàn không bao giờ lên tiếng nhưng luôn có mặt và chỉ chít chat làm quen với OPS và những tham dự viên khác. Có một số là công an từ Việt Nam cũng vào thường xuyên để theo dõi diễn đàn. Diễn đàn biết nhưng để họ yên để họ nghe và tìm hiểu sự thật, hy vọng nước chảy đá mòn, mưa lâu ngày thấm đất, không như những tuyên truyền láo khốt bịp bợm của đảng CSVN.

Trương Quốc Huy, hiện nay là host của đài N10TV ở Cali, lúc đó đang còn ở trại tỵ nạn Thái Lan đang chờ được bảo lãnh đi Mỹ, cũng thường xuyên vào diễn đàn chia xẻ dưới nick Cao Bồi C.

Sở dĩ tôi hơi dài dòng vì có liên quan đến cái chết của tướng râu kẽm Nguyễn Cao Kỳ mà tôi sắp viết ra sau đây.

Như đã nói ở trên trong Ban Cố Vấn Diễn Đàn có ông Sỹ Hoàng. Tôi rất thích nhiều đề tài ông Sỹ Hoàng chia xẻ. Qua lời giới thiệu, tôi biết tên thật của ông là Nguyễn Nam Sơn, người Bắc, cư dân thành phố Ottawa, trước đây làm giám đốc Phòng Nhân Viên Phủ Tổng Thống VNCH cho đến khi mất nước. Ông từng du học ở Pháp và có học vị tiến sỹ ngành kinh tế. Sau 1975, ông được Võ Văn Kiệt bảo lãnh ra khỏi tù để làm cố vấn kinh tế cho chế độ CS trong thời gian Võ Văn Kiệt làm thủ tướng như

trường hợp Tiến Sỹ Nguyễn Văn Hảo. Ông là người có kiến thức rất sâu rộng, uyên bác, một người rất yêu nước, chống cộng hết mình, một đàn anh tôi rất mến phục.

Theo như hồi ký của Trịnh Xuân Thanh viết và phổ biến ở Đức quốc, khi chưa bị Nguyễn Phú Trọng cho công an bắt cóc và dẫn độ về Việt Nam, vào năm 2004, tướng râu kẽm Nguyễn Cao Kỳ đã được CS cho người móc nối và mua chuộc để về Việt Nam, mục đích là làm gương cho người Việt Ty Nạn CS ở Mỹ kéo nhau du lịch và đem kiều hối về Việt Nam, vì mang danh cựu Phó Tổng Thống VNCH mà còn du lịch Việt Nam – không có vấn đề gì cả – hưởng gì những vị HO cấp bậc thấp hơn hoặc thường dân vô tội.

Trong hồi ký, Trịnh Xuân Thanh tiết lộ số tiền mà CSVN đồng ý trả cho ông Kỳ là 50 triệu USD bởi vì CS chủ trương cái gì không mua được bằng tiền thì sẽ mua được rất nhiều tiền và dù số tiền đó lớn thật nhưng so với lượng kiều hối dự kiến mà người Việt Hải Ngoại bơm về Việt Nam hằng năm chỉ là “peanuts” (không đáng kể). <https://www.youtube.com/watch?v=xOJwVDRTsGY>

Nhưng sau khi dụ được ông Kỳ đồng ý về Việt Nam, CS không trả tất cả số tiền đó trong một lúc mà chỉ chia ra trả từng đợt cho mỗi chuyến ông Kỳ bay về Việt Nam. Làm như vậy để bảo đảm ông về Việt Nam thường xuyên hơn. Khi qua Mỹ, ông Kỳ đã hùn hạp làm ăn với nhiều người nhưng không thành công, cạn kiệt vốn liếng, sinh ra túng quẫn, bần hàn. Đang mùa đông lạnh lẽo mà gặp chiếu manh, với số tiền vài triệu USD được trả lúc đầu, ông quên hết mình từng là nhân vật số 2 đứng đầu trong chính phủ VNCH, kẻ thù bất cộng đái thiên với CSVN.

Về Việt Nam ông được đối xử như một ông hoàng của thời xa xưa khi ông còn nắm quyền bính trong tay, đi đâu cũng có người đưa kẻ rước, toàn là mỹ nhân trẻ đẹp, lịch sự, chịu chuộng vuốt ve hơn bà Tuyết Mai khi mới “phút đầu gặp em tinh tú quay cuồng”, yến tiệc khoản đãi liên miên, lại có cơ hội áo gấm về làng thăm lại quê cũ, nở mặt nở mày, tái ngộ với anh chị, bà con ở ngoài Tỉnh Sơn Tây.

Trong những dịp như vậy, khi được báo chí CS phỏng vấn, ông tuyên bố nhiều câu gây sốc đã làm tập thể người Việt Hải Ngoại phẫn nộ và lên án ông rất nhiều. Ông bị tập thể cựu quân nhân VNCH ở hải ngoại xem như kẻ phản quốc, phản bội lý tưởng và xa lánh ông như ...một...con... “ch. gh.”.

<https://anninhthudo.vn/bua-com-cuoi-nam-voi-ong-nguyen-cao-ky-ben-chua-quang-ba-post109703.antd>

CSVN không ngờ kết quả hoàn toàn trái ngược như dự tính, tưởng rằng ông Kỳ có rất nhiều uy tín đối với khối người Việt Ty Nạn Cộng Sản, nói gì ai cũng sẽ nghe răm rắp. Qua ông ngoài mục đích khai thác nguồn kiều hối vô hạn, CS hy vọng sẽ

thành công trong việc hòa hợp hòa giải với cộng đồng người Việt Ty Nạn CS ở Hải Ngoại. Nào ngờ kết quả hoàn toàn trái ngược. Nhưng không sao, dù sao CS cũng thấy được số lượng du lịch và kiều hối có dấu hiệu từ từ tăng dần

Ông Nguyễn Cao Kỳ nhận bằng khen từ cán bộ CSVN

Về chữ tín đối với CS thì coi như con số zero to tướng. Các hiệp định đã ký kết với VNCH, công ước ký với LHQ, ... họ còn nuốt chửng hưởng gì lời hứa với một cá nhân. Con thú đã sập bẫy rồi thì tại sao phải cho nó ăn thêm mồi chử? Đòi nào mà CS giữ lời hứa trả đủ 50 triệu USD cho ông Kỳ. Nhưng quyết bằng cách nào đây? May thay có một động lực mạnh mẽ đã làm cho CSVN phải ra tay đúng lúc.

Lời khích tướng có chủ đích:

Vào khoảng cuối tháng 6 năm 2011, nghe tin ông Kỳ một lần nữa lại có mặt ở Việt Nam. Khi ấy trong ĐĐTNCNDVNT&NN đang bàn tán về chuyện ông Kỳ ở Việt Nam rất sôi nổi, rất đông người, và có nhiều cái nick lạ xuất hiện nghe ngóng. Có người đặt câu hỏi về ông Kỳ với ông Sỹ Hoàng. Ông cầm “mic” và chia xẻ như sau:

“Tôi không lạ gì với cựu PTT Nguyễn Cao Kỳ. Nói thật với quý vị, tôi rất thân với anh Kỳ. Tôi và anh Kỳ cùng quê ở Sơn Tây, tôi thua anh ấy 2 tuổi. Thuở nhỏ chúng tôi cùng học với nhau ở trường Bưởi, tôi sau anh 2 lớp. Sau khi hết bậc trung học thì

Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ, Tư Lệnh Không Quân kiêm Chủ tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương VNCH

anh theo binh nghiệp và vào học khóa đào tạo Sĩ Quan Đập Đá ở ngoài miền Bắc, còn tôi thì đi du học ở Pháp. Sau 1954, cả hai chúng tôi di cư vào Nam. Anh ấy được thăng cấp bậc nhanh như điều gặp gió, có lẽ là nhờ vào cuộc chính biến vào năm 1963. Sau khi tốt nghiệp ở Pháp về thì tôi làm việc cho chính phủ VNCH. Sau này khi tôi làm giám đốc Phòng Nhân Viên thuộc Phủ Tổng Thống VNCH, tôi và anh

Kỳ thường gặp nhau trong câu lạc bộ hay khuôn viên Phủ Tổng Thống và cũng thường hỏi thăm nhau, trao đổi vài câu chuyện.

Có lần, anh kể cho tôi nghe về cuộc Bắc Tiến bằng không lực của VNCH như sau: Anh Kỳ nói, nói thật với chú (ông Sĩ Hoàng), là Tư Lệnh Không Quân, tôi chỉ huy cuộc oanh kích Bắc Việt vào những năm 65-66. Nói là oanh kích cho oai vậy thôi nhưng thật sự mình đâu có dội bom, dội biếc gì đâu, chỉ hù cho CS sợ chơi thôi và mình cũng không muốn giết dân lành vô tội làm chi. Khi nghe tiếng máy bay ù ù của mình ra không phận miền Bắc oanh tạc, thì tụi VC chun vào hầm trú ẩn núp hết. Đợt đầu mình thả bom và diệt sạch mấy ổ phòng không xong. Mấy đợt sau, tôi cho anh em phi công chở những thùng phi chứa đầy nước tiểu và phân người rồi bay qua, bay về, bay lên, bay xuống, lượn qua, lượn lại, rà lui, rà tới ... trên đầu của Phủ Chủ tịch và nhà sàn ở Hà Nội của Hồ Chí Minh rồi từ từ rải những chất ô uế ấy xuống, làm cho nóc nhà của Hồ Chí Minh phủ đầy một cơn mưa toàn là c.. và nước đái, ông ta không chết nhưng một phen khiếp vía, hồn phi phách tán, ở dưới chắc mình mảy, râu tóc của ông không tránh được mùi hôi thối...của c. và nước đái”.

<https://www.nguoi-viet.com/cuu-chien-binh/khong-luc-vnch-vuot-vi-tuyen-17-trong-cac-cuoc-hanh-quan-bac-phat/>

Một xúc phạm không thể tha thứ:

Tôi biết thâm ý của ông Sĩ Hoàng. Có lẽ ông rất bất mãn về việc ông Kỳ về Việt Nam thực hiện Nghị Quyết 36 của CS nên nói vậy để khích tướng, mượn bàn tay của CS diệt ông Kỳ. Trong diễn đàn khi ấy có rất nhiều công an ở Việt Nam nghe rõ và chắc chắn họ có thâu lại để làm tài liệu.

Chúng ta đã biết, nay thì cả nước đều biết bộ mặt thật qua đời tư bê bối của Hồ Chí Minh

(<https://www.youtube.com/watch?v=DbSNHIEtHDM>,
<https://www.youtube.com/watch?v=kkoRJ4IssOg>)

và sự rã rệu của đảng CS như thế nào, đa số cựu đảng viên và dân chúng miền Bắc chỉ âm thầm thở dài tiếc nuối đã hy sinh tuổi thanh xuân hay mạng sống của con em họ một cách rất ư là vô lý, oan uổng cho một chế độ vô nhân đạo, ngu dốt, lừa đảo đã đưa dất nước vào chỗ khánh kiệt tài nguyên, hao mòn nhân lực, mất dần đất đai biển đảo, lệ thuộc kẻ thù Bắc Phương, phân hóa làm suy yếu nội lực dân tộc trăm trọng và kinh tế tụt hậu cùng tột, thê thảm so với các nước khác trên thế giới. Nhưng vì quyền lợi cá nhân của những tên lãnh đạo chóp bu, qua “Ủy Ban Tuyên Láo” họ phải dùng mọi cách tuyên truyền, tiếp tục đánh bóng huyền thoại Hồ Chí Minh để lòe bịp tuổi trẻ mới lớn. Nhờ vậy họ có thể kéo dài sự sống còn của chế độ, nơi mà

họ có thể làm giàu một cách nhanh chóng cho gia đình, cho bà con quyền thuộc của họ. Nên bất cứ ai, nói xấu đến “bác” của họ đó là một xúc phạm không thể tha thứ vì nói xấu “bác” tức là nói xấu “đảng”, “bác” là người đã đẻ ra “đảng” mà đảng là cái bệ phóng cho tài sản của các cán bộ lãnh đạo cao cấp. Nói xấu “bác” tức là trực tiếp hay gián tiếp ngăn chặn sự bành trướng tài sản, quyền lợi riêng tư của họ.

Và tội đó là tội xúc phạm đáng phải chết! Không may ông Sỹ Hoàng đã đánh trúng tử huyệt ấy và kẻ phải trả giá rất đắt là ông tướng râu kẽm Nguyễn Cao Kỳ.

Những cái chết dưới bàn tay của Cộng Sản:

Ngoài cái chết lúc xưa như của anh hùng Áo Vải Lam Sơn Nguyễn Huệ (Hoàng Đế Quang Trung) do bàn tay của vua Càn Long bên Tàu tẩm thuốc độc vào tám hoàng bào gởi tặng Vua để cầu hòa sau khi bị Hoàng Đế Quang Trung đánh bại. Khi ấy Vua chết rất trẻ chỉ mới 39 tuổi, nên Việt Nam mất cơ hội lấy lại Lương Quảng (hai tỉnh Quảng Đông và Quảng Tây), từng nằm trong lãnh thổ của nước Đại Việt nhưng bị Tàu chiếm và Hán hóa.

Còn có quá nhiều những cái chết khác do các chế độ CS Tàu, CS Bắc Hàn, Nga, CSVN... tài tình trong việc dùng độc dược gây nên cho nhiều người, đồng chí, anh em, hay những người khác chính kiến. Chẳng hạn như Tổng Bí Thư Hồ Diệu Bang đã bị đảng CS Tàu giết vì khuynh hướng cải cách và lên tiếng bênh vực cho sinh viên trong vụ Thiên An Môn. Kim Chung Un đã sai người giết anh trai Kim Chung Nam tại Malaysia để trừ hậu hoạn. Gần đây, ông Alexei Navalny, một người bất đồng chính kiến và có khả năng trở thành đối thủ chính trị của Putin, sau khi chỉ uống một tách trà ở Siberia đã gục xuống trên chuyến bay trở về Mạt Tư Khoa, nhưng may mắn được nước Đức cứu sống.

Riêng tại Việt Nam, ngay sau 1975 CS đã đầu độc Đức Giám Mục Nguyễn Kim Điền, bề trên của Linh Mục Nguyễn Văn Lý, vì Ngài chống lại chính sách độc tài của CS. Hòa Thượng Thích Thiện Minh của GHPGVNTN bị đánh chết trong đồn công an. Hòa Thượng Thích Trí Thủ bị CSVN giết vì không tin Ngài thật tâm thuần phục Tôn Giáo Quốc Doanh do CS lập nên. Đại tướng Nguyễn Chí Thanh đột ngột mất mạng trên đường về nhà sau một buổi cơm tối trong Phủ Chủ tịch với Hồ Chí Minh. Thủ tướng Võ Văn Kiệt đã bị đầu độc vì chủ trương cấp tiến, cải cách và đoàn kết dân tộc của ông. Những cái chết rất rõ ràng ném đá dẫu tay bằng độc dược như của Nguyễn Bá Thanh, Trần Đại Quang, Phùng Quang Thanh ... và những cái chết rơi tự do từ lầu cao xuống mặt đất gần đây đủ nói lên mạng sống con người dưới chế độ CS còn nhẹ hơn con kiến. Mạng sống của ông Nguyễn Cao Kỳ là gì mà CS để yên và phải trả đủ số tiền 50 triệu USD cho ông, khi mà họ đã nghe tận miệng của ông Sỹ Hoàng – một người thân cận – kể rõ vanh vách về cuộc chinh phạt bằng

Không Lược vào những năm 65-66 của VNCH dưới sự chỉ huy của ông và đã nói lên một sự xúc phạm tột cùng đến “bác”?

Những cái chết như vậy ai cũng biết nhưng chẳng ai làm gì được vì chẳng có một cơ quan nào có đủ thẩm quyền điều tra và xét xử. Lâu ngày “cút trâu hóa bùn”, mọi việc chìm vào quên lãng.

Nay đúng 10 năm mọi người có thể cho rằng ông Nguyễn Cao Kỳ đã bị đột tử trên một chuyến bay từ Việt Nam, quá cảnh qua phi trường Kuala Lumpur, Malaysia do một nguyên nhân tự nhiên về sức khỏe. Không có một giải nghiệm y khoa nào cả (autopsy) đã được thực hiện để xác định về điều đó. Riêng tôi, xin được kể lại câu chuyện đã xảy ra trên DDTNCNDVNT&NN để quý vị tự mình ráp nối những mảnh vụn nhưng rất logic (logical pieces of a puzzle) lại với nhau thành một bức tranh vắn cầu với những đường nét rõ rệt do đâu ông Nguyễn Cao Kỳ khi đó sức khỏe còn dồi dào, tinh thần rất minh mẫn, đã bỏ mạng trên chuyến bay từ Việt Nam vừa cất cánh rời phi trường Tân Sơn Nhất để trở về Mỹ. Đáng lý ra ông có thể sống thêm tối thiểu trên dưới 10, 20 năm nữa.

Kết Luận:

Khi quân Nguyên Mông qua đánh nước ta, bị phục binh và vì quân yếu thế cô, Trần Bình Trọng đã bị quân của Thoát Hoan vây chặt và bắt sống. Thoát Hoan đem vàng bạc châu báu, chức tước hiển vinh ra thuyết phục ông hàng. Nhưng ông đồng dạt đáp trả: “Ta thà làm quĩ nước Nam, còn hơn làm vương đất Bắc”. Dân tộc Việt Nam muôn đời tự hào và ghi nhớ tên tuổi Trần Bình Trọng đã ghi nên một trang sử sáng ngời.

Chế độ CS cũng đã đem tiền tài ra nhử tướng râu kẽm Nguyễn Cao Kỳ, ông không từ chối mà trong bụng còn nói thầm: “Ta từng làm vương nước Nam, nay sẵn sàng làm quĩ đất Bắc”. nên đã nhận một hậu quả rất thảm khốc: Người Việt yêu chuộng tự do xấu hổ đã có một vị Tổng Tư Lệnh Không Quân, một Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương (tương đương với chức vụ Thủ Tướng), một Phó Tổng Thống của chính phủ VNCH ham tiền sẵn sàng bán rẻ lương tâm, danh dự và trách nhiệm đi làm tôi cho giặc. Cuối cùng nhận một cái chết quá thảm thương! Một trang màu đen đã ghi đậm vào bộ văn học sử của dân tộc Việt yêu chuộng tự do, dân chủ và nhân quyền.

Nếu so với một thuộc cấp dưới quyền xa lắc xa lơ trong cùng một binh chủng Không Quân như anh Lý Tổng thì tư cách và lòng quả cảm không thể nào so sánh!

Người xưa có nói người quân tử thì phải: “Phú quý bất năng dâm. Bần tiện bất năng di. Uy vũ bất năng khuất”. Cả ba, Nguyễn Cao Kỳ đều phạm phải. Thật đáng tiếc! Nhưng dù sao đó cũng là một bài học để mọi người suy gẫm, cho những ai ước mơ, rắp tâm chịu hòa hợp hòa giải để làm tay sai cho giặc chỉ vì vài đồng bạc tanh hôi!

Cũng là cái chết, nhưng những cái chết của Ngũ Hồ Tướng VNCH, của những vị khác đã vị quốc vong thân vào ngày 30/4/1975, và của những quân nhân cán chính bất khuất trong trại tù khổ sai CSVN, sao oai hùng tiết liệt làm sao! Thân xác của các vị đã nằm sâu trong lòng đất mẹ Việt Nam nhưng uy danh của các vị đó sẽ muôn đời được ghi nhớ và làm rạng danh các thế hệ con cháu sau này!

Trong lúc đó Cựu Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ thì.... Nhưng dẫu sao cũng xin cầu nguyện cho ông được yên nghỉ bên kia thế giới. Thế cũng xong một kiếp người! Thật đúng, hùm chết để da, con người ta chết để tiếng là vậy!

Lời cuối cùng: Xin ghi ơn ông Nguyễn Cao Kỳ đã hy sinh mạng sống của mình làm gương cảnh báo cho những ai có ý định hợp tác với chế độ CSVN.

Ý Dân (vietorg.com)

Mùa Quốc Hận 30/4 và Vũ Hán Virus 2021